

**ARBETSLIVS- OCH
JÄMSTÄLLDHETSUTSKOTTETS
BETÄNKANDE 15/2010 rd**

**Regeringens proposition med förslag till lag om
sjöarbetsavtal och vissa lagar som har samband
med den**

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 5 oktober 2010 en proposition med förslag till lag om sjöarbetsavtal och vissa lagar som har samband med den (RP 174/2010 rd) till arbetslivs- och jämställdhetsutskottet för beredning.

Utlåtande

I enlighet med riksdagens beslut har grundlagsutskottet lämnat utlåtande i ärendet. Utlåtandet (GrUU 43/2010 rd) återges efter betänkandet.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- regeringssekreterare Susanna Siitonen, arbets- och näringsministeriet

- lagstiftningsråd Jaakko Rautio, justitieministeriet
- trafikråd, ledande expert Lassi Hilska, Kommunikationsministeriet
- ordförande Simo Zitting, Finlands Sjömans-Union FS-U rf
- organisationssekreterare Reima Angerman, Finlands Maskinförbunds rf
- ombudsman Pekka Partanen, Finlands Skeppsbefälsförbund
- vice verkställande direktör Hans Ahlström, Rederierna i Finland rf
- personaldirektör Erkki Kotiranta, Arctic Shipping Ab även som representant för Suomen erikoisalusten työnantajaliitto ry.

PROPOSITIONEN

Regeringen föreslår en lag om sjöarbetsavtal som ersätter sjömanslagen från 1978.

De flesta av bestämmelserna i den gällande sjömanslagen ingår i lagförslaget med i huvudsak oförändrat sakinhåll. De viktigaste innehållsmässiga ändringarna gäller arbetstagare i atypiska anställningsförhållanden, arbetstagarnas rätt till hemresor och arbetsgivarens skyldighet att ersätta arbetstagarnas sjukvårdskostnader. Bestämmelserna om skadestånd preciseras.

Nämnden för fastställande av kollektivavtals allmänt bindande verkan ska i fortsättningen också fastställa den allmänt bindande verkan av kollektivavtal som gäller sjöfarten.

Arbetstagare med atypiska anställningsförhållanden får det bättre. När det gäller intjänande av anställningsförmåner anses anställningsförhållanden på viss tid ha fortgått utan avbrott om avbrotten mellan arbetsavtalen är kortvariga. Arbetsgivaren är skyldig att erbjuda deltidsan-

ställda arbetstagare arbete och informera även deltids- och visstidsanställda arbetstagare om lediga arbetsplatser. På uthyrda arbetstagares anställningsförhållanden tillämpas det kollektivavtal som är bindande för användarföretaget.

Rätten till hemresor utvidgas. Alla arbetstagare ska behandlas lika oberoende av medborgarskap eller hemort.

Arbetsgivaren är skyldig att för högst 112 dagar ersätta den del av sjukvårdskostnaderna för en sjuk arbetstagare som återstår efter de ersättningar som betalats av offentliga medel.

Möjligheten att bevilja en utländsk arbetsgivare befrielse från skyldigheten att iaktta finländska anställningsvillkor slopas.

Den minimiersättning som tilldöms arbetstagaren vid ogrundat upphävande av anställnings-

förhållande är i regel tre månaders lön och maximibeloppet 24 månaders lön. Den ersättning som döms ut för ogrundat upphävande av förtroendemannens arbetsavtal motsvarar högst 30 månaders lön.

I och med de föreslagna ändringarna kan man undanröja en del av hindren för en ratificering av den konvention om arbete till sjöss som Internationella arbetsorganisationen antog 2006 och uppfylla kraven i det direktiv som gäller arbete till sjöss. Efter ändringarna motsvarar lagen till både lydelse och struktur i stor utsträckning arbetsavtalslagen som trädde i kraft 2001.

I propositionen ingår också förslag till ändringar av 16 andra lagar.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Allmän motivering

Sammantaget sett anser utskottet propositionen vara behövlig och motiverad. Utskottet tillstyrker lagförslagen, men med följande anmärkningar och ändringsförslag.

Om riksdagen godkänner propositionen undanröjs en del av hindren för att ratificera den konvention om arbete till sjöss som Internationella arbetsorganisationen ILO antog 2006 och uppfylls kraven i direktivet om arbete till sjöss. Det är angeläget att ILO-konventionen ratificeras med det snaraste, menar utskottet och skynar på åtgärder för att undanröja resten av ratificeringshindren.

Grundlagsutskottet föreslår en lång rad ändringar och preciseringar i lagen om sjöarbetsavtal. En del av dem är ett måste för att lagen ska kunna behandlas i vanlig lagstiftningsordning. Arbetslivs- och jämställdhetsutskottet föreslår att de ändringar som grundlagsutskottet tar upp i sitt utlåtande görs utifrån det som sägs i detaljmotiven.

Den föreslagna lagen om sjöarbetsavtal motsvarar i många stycken den gällande arbetsavtalslagen till både lydelse och struktur. Efter att regeringen lämnade den aktuella propositionen

har riksdagen fått för behandling två propositioner med förslag till ändring av arbetsavtalslagen: en proposition med förslag till lag om ändring av 1 kap. 3 § i arbetsavtalslagen (RP 239/2010 rd) och en med förslag till lag om ändring av arbetsavtalslagen (RP 263/2010 rd). I dem föreslås ändringar i bestämmelsen om villkoren för att ingå arbetsavtal för viss tid och i bestämmelserna om familjeledigheter. För att överensstämelsen mellan arbetsavtalslagen och lagen om sjöarbetsavtal inte ska gå förlorad föreslår utskottet att ändringarna i de nämnda propositionerna införs i lagen om sjöarbetsavtal.

Detaljmotivering

1.1. Lag om sjöarbetsavtal

1 kap. Allmänna bestämmelser

4 §. Avtalstiden. Riksdagen godkände den 13 december 2010 en lag om ändring av 1 kap. 3 § i arbetsavtalslagen (RP 239/2010 rd) där villkoren för att ingå arbetsavtal för viss tid preciseras. Den föreslagna lagen om sjöarbetsavtal är

tänkt att i största möjliga utsträckning motsvara arbetsavtalslagen i fråga om lydelse som struktur. För att överensstämmelsen inte ska gå förlo-rad, föreslår utskottet att paragrafen ändras utgå-ende från preciseringarna i 1 kap. 3 § i arbetsav-
talslagen.

4 kap. Arbetstagarens skyldigheter

7 §. *Arbetstagarens personliga egendom om-bord.* Grundlagsutskottet har fäst sig vid be-stämmelsen som ger fartygets befälhavare rätt att undersöka utrymmen som arbetstagarna för-fogar över, vilket torde öppna för möjligheten att även inspektera deras boudrymmen. Enligt grundlagsutskottet är beskrivningen av de äm-nen och föremål som inspektionsfullmakten och omhändertagandet av egendom gäller påfallan-de generös och inbegriper föremål och ämnen av vitt skilda slag. För att lagförslaget ska kunna behandlas i vanlig lagstiftningsordning på den-na punkt, måste momentet preciseras med att det gäller ämnen och föremål som kan förorsaka fara för fartyget och personer och egendom ombord och allvarligt störa den allmänna ordningen om-bord.

Inspektionsbefogenheten får enligt grund-lagsutskottet inte heller utnyttjas utifrån en all-män misstanke om att någon tagit ombord farli-ga ämnen eller föremål, utan det måste finnas en konkret, specifik orsak att misstänka att ämnen eller föremål av detta slag finns ombord. I be-stämmelsen bör också skrivas in att boudrym-men ombord bara får inspekteras om det är nöd-vändigt för att utreda omständigheter som in-spektionen gäller.

När ämnen och föremål som hittas vid inspek-tionen omhändertas och förstörs handlar det om att begränsa det egendomsskydd som grundla-gens 15 § tryggar. Bestämmelsen måste ändras så att de omhändertagna ämnena och föremålen ska överlämnas till polisen eller, om hinder inte finns för det enligt lag, återlämnas till den berör-de när han eller hon avlägsnar sig från fartyget. Utan den ändringen kan lagförslaget inte be-handlas i vanlig lagstiftningsordning.

Grundlagsutskottet har också uppmärksam-mat grundlagens 124 § om överföring av förvalt-ningsuppgifter på andra än myndigheter och an-sett att 7 § måste preciseras med att ingen annan än myndigheter, befälhavaren och ordningsvak-ter ombord får utföra inspektioner i utrymmen som omfattas av hemskyddet.

Arbetslivs- och jämställdhetsutskottet före-slår att de här ändringarna som grundlagsutskot-tet påpekat görs i paragrafen.

Grundlagsutskottet påpekar att det inte fram-går av förslaget hur det förhåller sig till lagen om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet (485/2004). Lagarnas tillämpningsområden överlappar helt tydligt varandra och är inbördes oförenliga, menar utskottet.

Arbetslivs- och jämställdhetsutskottet har fått en utredning från kommunikationsministeriet om hur lagen om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet (nedan lagen om sjöfartsskydd) förhåller sig till den föreslagna lagen. Ministeri-ets tolkning är att lagen och lagförslaget varken strider mot eller överlappar varandra. Lagen om sjöfartsskydd befattar sig enligt ministeriet inte med befälhavarens rättigheter utan föreskriver om säkerhetskontroller inom hamnskyddsområ-de och ombord på fartyg som befinner sig inom skyddsområdet. Säkerhetskontroller enligt lagen om sjöfartsskydd får inte göras i utrymmen som enbart används för boende och följaktligen står fartygspersonalens hytter utanför eventuella sä-kerhetskontroller. Enligt 13 kap. 18 § 3 mom. i förslaget till lag om sjöarbetsavtal kan befälha-varen på ett passagerarfartyg utse ordningsvak-ter på fartyget och i dess omedelbara närhet. Hamnen övervakar säkerheten inom hela hamn-skyddsområdet. Fartygets befälhavare svarar primärt för fartygets säkerhet även inom hamn-skyddsområdet. På den punkten har den före-slagna 13 kap. 18 § samma syfte som lagen om sjöfartsskydd. När det gäller övervakning av ett fartyg är förfarandet alltså detsamma som t.ex. för en i förhållande till hamninnehavaren obero-ende terminal på hamnområdet. Inte heller på

denna punkt förefaller det finnas några motsättningar, menar ministeriet.

I propositionen ingår ett förslag till lag om ändring av 10 § i lagen om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet (lagförslag 14) där hänvisningen till sjömanslagen föreslås bli utbytt till lagen om sjöarbetsavtal. Med hänvisning till kommunikationsministeriets tolkningar anser arbetslivs- och jämställdhetsutskottet att det inte behövs andra bestämmelser än bestämmelsen i lagförslag 14 för att precisera hur lagen om sjöarbetsavtal förhåller sig till lagen om sjöfartsskydd.

5 kap. Familjeledighet

8 §. *Frånvaro för vård av familjemedlem.* I riksdagen ligger en proposition med förslag till lag om ändring av arbetsavtalslagen (RP 263/2010 rd). Regeringen avser att göra det lättare för arbetstagare att tillfälligt utebli från arbetet för att vårda en familjemedlem och har lagt till en bestämmelse om detta i 4 kap. i arbetsavtalslagen. Utskottet föreslår att 5 kap. i lagen om sjöarbetsavtal kompletteras med en ny 8 § med motsvarande bestämmelser som i arbetsavtalslagens 4 kap. 7 a §. Till följd av kompletteringen ändras numreringen av de efterföljande paragraferna 8—10 till 9—11.

8 kap. Grunder för uppsägning av arbetsavtal

8 §. *Uppsägning av en gravid eller familjeledig arbetstagare.* I riksdagen ligger en proposition med förslag till lag om ändring av arbetsavtalslagen (RP 263/2010 rd) som handlar om möjligheten för arbetstagare att tillfälligt utebli från arbetet för att vårda en familjemedlem. I den propositionen föreslås att 7 kap. 9 § i arbetsavtalslagen ändras så att bestämmelsen om att arbetsgivaren anses ha sagt upp en familjeledig arbetstagers arbetsavtal på grund av familjeledigheten, förutsatt att arbetsgivaren inte kan visa att orsaken är en annan, inte ska gälla den nu avsedda familjeledigheten för vård av en familjemedlem. Utskottet föreslår att 8 § 2 mom. i lagen om sjö-

arbetsavtal ändras i analogi med 7 kap. 9 § i lagen om arbetsavtal.

13 kap. Särskilda bestämmelser

4 §. *Föreningsfrihet.* Hänvisande till argumenten i grundlagsutskottets utlåtande föreslår utskottet att ordet "tillåten" stryks i 1 mom.

16 §. *Ersättning för förlust av personlig egendom.* Grundlagsutskottet noterar i sitt utlåtande befogenheten att genom förordning av arbets- och näringsministeriet bestämma närmare om grunderna för och beloppet av den ersättning som arbetstagaren har rätt att få av arbetsgivaren för förlust av personlig egendom till följd av att fartyget förolyckats, utsatts för sjöroveri eller drabbats av eldsvåda eller någon annan skada. Men i lagförslaget finns inga som helst bestämmelser om ersättningsbelopp och bestämmelserna om grunderna lämnar fritt spelrum. Lagförslaget måste preciseras då det gäller ersättningsbelopp och ersättningsgrunder för att det ska kunna behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Utifrån den argumentationen föreslår arbetslivs- och jämställdhetsutskottet att de bestämmelser om grunderna för arbetsgivarens ersättningsskyldighet och ersättningsbelopp som nu ingår i arbetsministeriets förordning tas in i lagen och att det anknyttande bemyndigandet att utfärda förordning stryks. Normalt betalas ersättning enligt verkligt värde, men högst 4 080 euro, om inte något annat överenskommit.

Arbetstagaren har rätt att få ersättning motsvarande återanskaffningsvärdet för förlorad egendom som han eller hon använder i sitt arbete. I stället för att betala ut pengar kan arbetsgivaren ersätta förlorad egendom genom att skaffa ny egendom. Om en arbetstagare tar ombord egendom värd mer än 8 150 euro för att använda den i arbetet ska arbetsgivaren informeras om det på förhand.

Arbetstagaren ska uppge för arbetsgivaren vilken egendom som han eller hon förlorat. I princip räcker det med att arbetstagaren meddelar vilken egendom som förstörts och dess vär-

de. Arbetsgivaren kan be att få kompletterande eller noggrannare uppgifter, om det finns skäl att misstänka att uppgifterna inte är tillförlitliga eller en noggrannare redovisning av grundad anledning anses nödvändig.

Eftersom ersättningsbelopp i lagar behöver ses över då och då för att motsvara ändringar i penningvärdet, föreslår utskottet att arbets- och näringsministeriet ges befogenhet att utfärda förordning om justering av ersättningsbeloppen vart tredje år.

19 §. Rätt att hindra en person från att avlägsna sig från fartyget. Paragrafen föreskriver när en medlem av besättning får förhindras att avlägsna sig från fartyget på grund av ett brott ombord. Syftet med bestämmelsen är att säkerställa att rättegång kan hållas och eventuellt straff verkställas.

Att en person hindras att avlägsna sig från fartyget bygger enligt grundlagsutskottet på ett med hänsyn till de grundläggande fri- och rättigheterna godtagbart syfte. Dessutom är de föreslagna bestämmelserna tillräckligt exakta och noga avgränsade. Men grundlagsutskottet förutsätter trots allt att regleringen kompletteras på två sätt.

För det första får rörelsefriheten inte begränsas längre än vad som är nödvändigt. För det andra kräver grundlagens 124 § om utövning av offentlig makt en hänvisningsbestämmelse om särskilda bestämmelser om överlämnande på grund av brott.

Enligt den s.k. flaggprincipen tillämpas finsk lag ombord på finska fartyg. På brott som har begåtts av en besättningsmedlem ombord på ett finskt fartyg tillämpas finsk lag, även om fartyget befann sig på någon annan stats område när brottet begicks (1 kap. 2 § i strafflagen). Därmed är finska myndigheter behöriga att undersöka och avgöra brottmål av detta slag. När ett brott begås på finskt territorium, på öppna havet eller inom ett område som inte tillhör någon stat är det endast finska myndigheter som är behöriga.

Å andra sidan finns den universella regeln att brottsplatsens lag ska tillämpas på brottet. Det

betyder att om ett brott begås ombord när fartyget befinner sig på en annan stats område, har den staten och Finland parallell behörighet.

Om ett brott begås när fartyget befinner sig på en annan stats område, finns det i princip tre alternativ för att få gärningsmannen ställd till svars. För det första kan den misstänkte hindras från att avlägsna sig från fartyget tills det anländer till Finland och han eller hon kan överlämnas till finska myndigheter.

Ett annat alternativt är att hindra den misstänkte från att avlägsna sig tills han eller hon kan överlämnas till behöriga myndigheter i den stat där brottet begicks. Den här möjligheten finns så länge fartyget befinner sig inom den främmande statens område. Det tredje alternativet gäller fall där den misstänkte anlant till Finland. Då kan han eller hon på begäran från den främmande statens myndigheter utlämnas till den staten för åtal. Beroende på utlämningslag är det antingen en domstol (lag om utlämning för brott mellan Finland och de övriga nordiska länderna; lag om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen) eller justitieministeriet (lag om utlämning för brott) som beslutar om utlämning ska beviljas eller om brottmålet ska behandlas i Finland.

Frågan om överföring av gripna från fartyg till en annan stats myndighet har behandlats i samband med lagen om insats Atalanta (RP 117/2010 rd). I det sammanhanget ansåg grundlagsutskottet att man i lagen måste lägga fast vissa rättssäkerhetsgarantier som grundlagens 9 § 4 mom. kräver (GrUU 33/2010 rd).

Arbetslivs- och jämställdhetsutskottet föreslår följaktligen att 3 mom. kompletteras med att en arbetstagares rätt att avlägsna sig från fartyget inte får begränsas för en längre tid än vad som är nödvändigt. En misstänkt får inte överlämnas till en annan stats myndighet, om han eller hon till följd härav riskerar dödsstraff, tortyr eller något annat bemötande som kränker människovärdet eller om det finns grundad anledning att anta att rättegången inte blir rättvis. I fråga om utlämning för brott gäller vad som föreskrivs särskilt.

Utskottets förslag till beslut

Riksdagen

godkänner lagförslag 1 med ändringar
(Utskottets ändringsförslag).

godkänner lagförslag 2—17 utan ändringar och

Utskottets ändringsförslag**1.****Lag****om sjöarbetsavtal**

I enlighet med riksdagens beslut:

1 kap.

Allmänna bestämmelser1—3 §
(Som i RP)

4 §

Avtalstiden

Ett arbetsavtal gäller tills vidare, om det inte av grundad anledning har ingåtts för viss tid. Ett arbetsavtal som på initiativ av arbetsgivaren utan grundad anledning har ingåtts för viss tid (*utesl.*) ska anses gälla tills vidare.

Det är inte tillåtet att upprepat använda arbetsavtal för viss tid när antalet visstidsavtal eller den sammanlagda avtalstiden eller den helhet som avtalen bildar visar att arbetsgivarens behov av arbetskraft är permanent. (Nytt)

5—10 §
(Som i RP)

2 kap.

Arbetsgivarens skyldigheter1—23 §
(Som i RP)

3 kap.

Fria hemresor1—4 §
(Som i RP)

4 kap.

Arbetsstagarens skyldigheter1—6 §
(Som i RP)

7 §

Arbetsstagarens personliga egendom ombord

Arbetsstagare får inte ta ombord ämnen eller föremål som kan förorsaka fara för fartyget, eller personer eller egendom ombord eller allvarligt störa den allmänna ordningen ombord.

Fartygets befälhavare har rätt att låta undersöka de utrymmen som arbetstagarna förfogar över, om det finns särskild anledning att misstänka att föremål eller ämnen som avses i 1 mom. har tagits dit. Lokaler avsedda för boende får inspekteras endast om det är nödvändigt för att utreda omständigheter som inspektionen gäller. Ingen annan än fartygets befälhavare eller utsedda ordningsvakter får inspektera bostadslokaler.

Inspektionen ska göras i vittnens närvaro. Vid behov har befälhavaren rätt att omhänderta i

I mom. avsedda ämnen eller föremål som förorsakar fara eller störning. Ämnena eller föremålen ska överlämnas till polisen eller, om det inte finns hinder för det enligt lag, återlämnas till arbetstagaren när han eller hon avlägsnar sig från fartyget. (Nytt)

8 §
(Som i RP)

5 kap.
Familjeledighet

1—7 §
(Som i RP)

8 § (Ny)

Frånvaro för vård av familjemedlem eller någon annan närstående

Om en arbetstagares frånvaro är behövlig för särskild vård av en familjemedlem eller någon annan närstående, ska arbetsgivaren försöka ordna arbetet så att arbetstagaren kan utebli från arbetet för viss tid. Arbetsgivaren och arbetstagaren avtalar om ledighetens längd och andra arrangemang utgående från arbetstagarens behov och arbetsgivarens produktions- och serviceverksamhet.

Arbetsgivaren och arbetstagaren ska komma överens om återgång till arbetet under pågående avtalad ledighet. Om överenskommelse inte nås, får arbetstagaren av grundad anledning avbryta ledigheten genom att underrätta arbetsgivaren om detta senast en månad före återgången till arbetet.

På arbetsgivarens begäran ska arbetstagaren lägga fram en utredning om grunden för frånvaron och avbrytandet av frånvaron.

9—11 §
(Som 8—10 § i RP)

6 kap.

Permittering

1—7 §
(Som i RP)

7 kap.

Allmänna bestämmelser om upphävande av arbetsavtal

1—10 §
(Som i RP)

8 kap.

Grunder för uppsägning av arbetsavtal

1—7 §
(Som i RP)

8 §

Uppsägning av en gravid eller familjeledig arbetstagare

(1 mom. som i RP)

Om arbetsgivaren säger upp arbetsavtalet med en arbetstagare som är gravid eller utnyttjar sin rätt till annan än i 5 kap. 8 § avsedd familjeledighet, anses uppsägningen ha berott på att arbetstagaren är gravid eller familjeledig, om arbetsgivaren inte kan visa att orsaken är en annan.

(3 mom. som i RP)

9 och 10 §
(Som i RP)

9 kap.

Hävning av arbetsavtal

1—3 §
(Som i RP)

10 kap.

Förfarandet vid upphävande av arbetsavtal1—7 §
(Som i RP)

11 kap.

Fartygskommissioner1—5 §
(Som i RP)

12 kap.

Skadeståndsskyldighet1—4 §
(Som i RP)

13 kap.

Särskilda bestämmelser1—3 §
(Som i RP)

4 §

Föreningsfrihet

Arbetsgivare och arbetstagare har rätt att höra till föreningar och rätt att delta i sådana förenings verksamhet. De har även rätt att bilda en (*utesl.*) förening. Arbetsgivare och arbetstagare har likaså frihet att låta bli att höra till en förening som avses ovan. Det är förbjudet att hindra eller begränsa utövandet av denna rättighet och frihet.

(2 mom. som i RP)

5—15 §
(Som i RP)

16 §

Ersättning för förlust av personlig egendom

Arbetstagaren har rätt att få ersättning av sin arbetstagare för förlust av personlig egendom till följd av att fartyget förolyckats, utsatts för sjöröveri eller drabbats av eldsvåda eller någon annan skada. *Arbetstagaren ska lämna arbetsgivaren en utredning om den förlorade egendomen.*

Arbetsgivaren är skyldig att betala ersättning för egendomen enligt verkligt värde, men högst 4 080 euro, om inte något annat överenskommits. Arbetstagaren har dock rätt att få ersättning motsvarande återanskaffningsvärdet för förlorad egendom som han eller hon använder i sitt arbete. Om en arbetstagare tar ombord egendom värd mer än 8 150 euro för att använda den i arbetet, ska arbetsgivaren informeras om det på förhand. I stället för att betala ut pengar har arbetsgivaren rätt att ersätta förlorad egendom genom att skaffa ny egendom. (Nytt)

Maximibeloppen i 2 mom. justeras i motsvarighet till förändringen i penningvärdet vart tredje år genom förordning av arbets- och näringsministeriet. (Nytt)

17 och 18 §
(Som i RP)

19 §

Rätt att hindra en person från att avlägsna sig från fartyget

(1 och 2 mom. som i RP)

En arbetstagares rätt att avlägsna sig från fartyget får inte begränsas längre av vad som är nödvändigt. Beslutet ska upphävas genast när det inte längre finns några förutsättningar för att hindra personen från att avlägsna sig. Beslutet förfaller när den som misstänks för brottet överlämnas till en behörig finsk myndighet eller en behörig myndighet i någon annan stat. Den misstänkte får inte överlämnas till en annan stats myndighet, om han eller hon till följd härav riskerar dödsstraff, tortyr eller något annat bemö-

tande som kränker människovärdet eller om det finns grundad anledning att anta att rättegången inte blir rättvis. I fråga om utlämning för brott gäller vad som föreskrivs särskilt.

20—23 §
(Som i RP)

14 kap.

Ikraftträdande

1—3 §
(Som i RP)

Helsingfors den 28 januari 2011

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Arto Satonen /saml
vordf. Jukka Gustafsson /sd
medl. Anna-Maja Henriksson /sv
Arja Karhuvaara /saml
Johanna Karimäki /gröna
Merja Kuusisto /sd
Merja Kyllönen /vänst
Jari Larikka /saml

Markus Mustajärvi /vänst
Sanna Perkiö /saml
Paula Sihto /cent
Seppo Särkiniemi /cent
Katja Taimela /sd
Tarja Tallqvist /kd
Kimmo Tiilikainen /cent
Jyrki Yrttiaho /vänst.

Sekreterare var

utskottsråd Ritva Bäckström.